

РЕШЕНИЕ

№ 27320

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 03.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9335** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Ш. МД Р. Х./S. MD R. Н., дата на раждане 14.09.1999 год.,гражданство Б., с адрес: [населено място], общ. Б., [улица], с адрес за получаване на съобщения и призовки: [населено място], Местността „Ш.-Ш.24“,сграда ВОЯ Ф. срещу отказ рег.№5364р-0427/20.08.2024год. на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България на Зам. Директора на Дирекция "Миграция"-МВР,да му издаде разрешение за продължително пребиваване.

В жалбата се излага твърдението,че процесният отказ е издаден и при съществено нарушение на административно производствените правила и в нарушение на материално правните разпоредби на ЗЧРБ.Същият не е мотивиран и не съответства с целта на закона.С оглед изложеното, моли съда да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява,и не се представлява. Депозирано е становище от жалбоподателят по същество на спора.

Ответникът- Зам. директор на Дирекция "Миграция" - МВР,не се явява,не се представлява.Чрез пълномощника си юрисконсулт Л.П.,оспорва жалбата, като неоснователна. Излага становище , че отказът се основава на отрицателното

становище на Агенцията по заетостта, органа издал акта действа при условията на обвързана компетентност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано по заявление с рег. № 5365р-2968/24.11.2023г. по описа на група „Миграция“ - ОДМВР Б./л.58/Заявлението е подадено от работодателя „ВОЯ ФАШИОН“ ООД на основание чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Заявление рег. №5365р-2968/ 24.11.2023г., с приложените към него документи, е изпратено на Агенция по заетостта (АЗ). Депозирано е отрицателното становище от АЗ/л.55/, което се основава на обстоятелството, че при направена проверка на 23.01.2024г., 26.06.2024г., и 08.08.2024г., в регистъра на Националната агенция по приходите за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, се установило, че работодателят „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД, има задължения към бюджета. Посочено е, че съгласно чл. 11, ал. 1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, не се предоставя разрешение за достъп до пазара на труда на граждани на трети страни, когато работодателят има парични задължения по смисъла по чл. 162, ал. 2 от ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията, или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване. С оглед така посоченото отрицателно становище, зам. директорът на дирекция "Миграция"- МВР е постановил процесния отказ, тъй като е достигнал до извода, че не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ.

По делото жалбоподателят е представил следните документи: разрешение за пребиваване №701259873, издадено на Ш. МД Р. на 29.05.2023 год.; писмо с рег. № М-12841#2#/25.01.2024 год. по опис на Агенцията по заетостта, адресирано до Дирекция Миграция, МВР; писмо от Дирекция Миграция - МВР, с техен рег. №536400 - 9506 от 05.02.2024 год.; извлечение от ел. поща на [електронна поща](#) - от дата 08.02.2024 год., с приложено удостоверение по чл.87, ал.6 ДОПК от ВОЯ ФЕШЪН ООД, № 320202400036081/08.02.2024г.; акт за прихващане или възстановяване с номер П-32003224113376-004-001 от 02.07.2024г.; акт за прихващане или възстановяване с номер П- 32003224132561-004-001 от 06.08.2024г. Същите са приети с протоколно определение на съдът от 03.12.2024г., като доказателства по делото не оспорени от ответника.

Жалбата е депозирана на 12.09.2024г., а отказа е връчен на жалбоподателят на 02.09.2024 г. Същата е в срок, от надлежна страна и е допустима.

По правото.

Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Постановеният отказ е издаден от Зам. директора на Дирекция "Миграция" въз основа на Заповед №5364з-4651 от 08.10.2015г. и заповед № 5364з-3306 от 07.12.2022г./ л.14/.Същият е в предвидената от закона писмена форма.

По същество съдът съобразява,че за да издаде оспорения отказ зам. директорът на Дирекция "Миграция" - МВР е приел, че по отношение на кандидата за издаване на разрешение за продължително пребиваване не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ,т.к. работодателят има парични задължения по смисъла по чл. 162, ал. 2 от ДОПК.

По делото не е спорно,че становището на Агенцията по заетостта е задължително за ответника,който постановява акта си в условията на обвързана компетентност.В същото е посочено,че при направена проверка в регистъра на Националната агенция по приходите за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/,се установява,че работодателят „ВОЯ ФАШИОН" ООД има задължения към бюджета.Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, не се предоставя разрешение за достъп до пазара на труда на граждани на трети страни, когато работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията, или на парични задължения,свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване./л.55/.

Настоящият състав следва да посочи,че действително, установени данъчни задължения на работодателят изключват издаването на такова по чл. 24и от ЗЧРБ.От представените доказателства обаче се установява,че до Дирекция „Миграция“ - МВР,с техен рег. №536400-9506 от 05.02.2024 год., са представени допълнително документи от работодателят,един от който е на email:migration[електронна поща];от дата 08.02.2024 год.,от която е видно, че е изпратено писмо,с приложено удостоверение по чл.87, ал.6 ДОПК от ВОЯ ФЕШЪН ООД,изх.№ 320202400036081/08.02.2024г. за наличие или липса на задължение,от което е видно, че дружеството „Няма задължения“ към 08.02.2024год.От приложените по делото акт за прихващане или възстановяване с номер П-32003224113376-004-001 от 02.07.2024г. и акт за прихващане или възстановяване с номер П-32003224132561-004-001 от 06.08.2024г.,както и удостоверение от 03.09.2024г. по чл.87 от ДОПК се установява ,че работодателят няма задължения към държавният бюджет.Ответника не представя доказателства по административната преписка,че работодателят „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД има установени данъчни задължения към бюджета установени в хода на образуваното производство.В писмените бележки по същество на спора ответника е изложил съображения,че част от процесните документи вкл. и удостоверение изх.№320202400036081/08.02.2024г. по чл.87 от ДОПК,за липса на задължения на дружеството-работодател са били изпратени на грешен електронен адрес.Настоящият състав следва да отбележи,че на /л.19/ от делото

жалбоподателят е представил доказателства, че на 08.02.2024г. е изпратено удостоверение по чл.87 от ДОПК/посочено по горе/ на електронен адрес:[електронна поща], чрез които са разменяли книжа страните.

Настоящият състав приема, че изложените в мотивите на обжалвания отказ обстоятелства не могат бъдат отнесени към хипотезата, предвидена в чл. 24и от ЗЧРБ, според която се отказва на кандидата издаване на разрешение за продължително пребиваване т.к. работодателят има парични задължения по смисъла по чл. 162, ал. 2 от ДОПК.Безспорно в становища от АЗ от 25.01.2024г.и 12.08.2024г. са посочени такива обстоятелства за данъчни задължения на работодателят,но не е посочен размера на задълженията и от какво произтичат.Настоящият състав следва да посочи,че данъчните задължения се установяват с ревизионен акт – чл. 108, ал. 1 от ДОПК.Този е принципът, възприет от ДОПК. Алтернативата е разписана в ал. 2 на същия текст–ако в срока по чл. 109 от ДОПК ревизионен акт не е издаден и е подадена данъчна декларация, то установените с нея данъчни задължения са окончателни.Видно от представените А./акт за прихващане и възстановяване/дружеството-работодател е регистрирано по ЗДДС и в процесният период/по издаване на адм. акт и извършваните проверки от АЗ/ по повод подадените месечни декларации по ЗДДС,ТД е декларирано данък за възстановяване и прихващане по реда на ДОПК.Съгласно чл.128 ал.1 от ДОПК гражданите и юридическите лица могат да искат прихващане и възстановяване от държавата на данъчни задължения, които са недължимо платени или недължимо събрани. Съгласно [чл.129, ал.5 от ДОПК](#) органът по приходите е длъжен в 30-дневен срок от предявяване пред него на влязъл в сила съдебен или административен акт да извърши проверка и възстанови или прихване изцяло посочените в акта суми заедно с дължимата лихва по чл.129, ал. 6 от ДОПК.Декларираните суми за внасяне на ДДС съгласно месечните декларации са били внесени и след приспадане и допълнителни вноски,дружеството няма задължения,видно от удостоверението от 03.09.2024г./л.46/.Настоящият състав следва да посочи,че ТР№16/75г., на ОСГК на ВС допуска възможност фактическите основания за издаване на акта да са изложени и в други подготвителни документи по издаването му но това не е направено в настоящият случай.Съдът намира за необходимо да отбележи,че представените становища АЗ не съставляват такъв "друг" документ по смисъла, вложен в ТР № 16/31.03.1975 г. на ВС, ОСГК, който да може да замести мотивите към отказа,доколкото те не кореспондират с посочените разпоредби от чл. 24и ЗЧРБ на които административния орган се е позовал при издаване на оспореният акт–наличие на данъчни задължения на дружеството работодател.В становищата не е посочен размера на данъчните задължения на дружеството-работодател от какво произтичат и на какво основание се дължат,което се е отразило в мотивите на издаденият административен акт обжалван в настоящото производство.Изложеното обосновава липса на мотиви в оспорения административен акт-относно отказа да издаване на разрешение за продължително пребиваване на жалбоподателят на основание чл.24и от ЗЧРБ.Спазването на изискванията за форма на акта е от съществено значение,тъй като пречатства както правото на защита на засегнатото от него лице, така и съдебния контрол за наличието на предвидените от материалния закон условия за отказ,поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК.От изложеното следва, че обжалваният

отказ е немотивиран и издаден при неизяснена фактическа обстановка. Органът е постановил акта си без да изясни релевантните по делото факти и обстоятелства относно задълженията на дружеството работодател с оглед постановеният отказ по делото. Това е негово основно задължение, визирано в чл. 35 АПК. Нормата на чл. 35 АПК е процесуална гаранция с особено значение за правилното регулиране на материалното правоотношението, предмет на административното производство и съответното постановление в резултат на изпълнението на акта. Правилото на административния акт да се издава след като се изясняват фактите и обстоятелствата от значението за случая е гаранция, че актът ще бъде постановен след като органът установи всички релевантни юридически факти, а няма да го постанови на базата на неотнормирани факти или некоректно представени от други органи, чието становище е част от административната процедура по издаване на акт. Както се посочи по-горе, неспазването на това изискване е довело до издаването на незаконосъобразен административен акт.

По изложените съображения, оспореният отказ за издаване на издаване на разрешение за продължително пребиваване е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен. Тъй като естеството на спорното правоотношение не позволява съдът да се произнесе по същество, преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт, с който да се произнесе по подаденото на 23.11.2023г. Ш. МД Р. Х./ S. MD R. H. искане за издаване на разрешение за продължително пребиваване, при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 34-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ш. МД Р. Х./ S. MD R. H., дата на раждане 14.09.1999 год., гражданство Б., с адрес: [населено място], общ. Б., [улица], Отказ рег. №5364р-0427/20.08.2024 год. на Зам. Директора на Дирекция "Миграция" - МВР, да му издаде разрешение за продължително пребиваване.

ОСЪЖДА дирекция "Миграция" - МВР, да заплати на Ш. МД Р. Х./ S. MD R. H., дата на раждане 14.09.1999 год., гражданство Б., с адрес: [населено място], общ. Б. разности по делото в размер на 10 (десет) лева.

ВРЪЩА преписката на ответника за ново произнасяне, съобразно мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: